

دَ طہارت ، مونخ احکام پہ شعرونو کنبی

مسائل دَ مونخ

منظوم

تصنیف

مسائل دَ مونخ

منظوم

تصنیف

مولانا احمد علی مردانی

فاضل جامعہ (العلی) (الاسلامیہ) علامہ محمد نور مسیح بنوری (فائز کراچی)

Ketabton.com

اسلامی ادبی تولنہ

یونیورسٹی روڈ مردان 0312-9818511

خوروںکے

ابوالقاسم احمد علی مردانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دَ طهارت ، موئخ احكام په شعرونو كښي

مسائل دَ موئخ

منظوم

تصنيف

مولانا احمد علي مرداني

فاضل جامعہ (اعلیٰ) اسلامیہ علامہ محمد یونس بنوری نائیک کراچی

ناشر

اسلامی ادبی ٹولنه مردان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی النَّبِیِّ الْاَمِّیِّ
حَمْدِ بَارِی تَعَالٰی

په نامه مي ستا مولا! نن ابتدا ڪرہ
چي زمونڙ ڏپاره تا پيدا ڏنيا ڪرہ
په ڪشي نمر سپورمي پيدا ڪرل تاهم ستوري
جوڙه تا ورسره دلته ڪشي بئڪلا ڪرہ
غرونه، وني بوتی تا دلته پيدا ڪرل
په مارغانو تا حسينه پاس فضا ڪرہ
سيلا بونه، دريانه چي بهيري
همه واره ستاد حڪم اقتدا ڪرہ
هريو ستانه مدد غواري لويه خدايه
تياره ختمه هميشه تا په رنا ڪرہ
د حڪمت نه خالي نه ڏم ڊا جهان
ڪه پيدا ورتله دي ورغ هم ڏفنا ڪرہ
رته! ستا په هريو خيز ڪشي حڪمت پت ڏم
سلسله ڪه شورو تا ڏا انبياء ڪرہ
نيوت تا شورو ڪري له آدم نه
بنده تا ڏا سلسله په مصطفى ﷺ ڪرہ
ورتله تا ورتله رته! حق ڪتاب ڏم

دا چي تاورته نادان سرپه! شاڪره
 په ڪنبي رب اصول راڪري ٿول د ژوند دي
 هوشيارانو ورسره مدام وفاڪره
 دا بُنياد د شريعت د دين اسلام دے
 نادانو ورسره دلته جفاڪره
 ما احمد علي! په دي يقين ساتلے
 ورسره مي ختمه پاس دغه ويناڪره

زما عقيدہ

ما ايمان راورے دے په رب غفار
 چي تنهادے تل زما پروردگار
 فريشتو باندې يقين لرم ايمان
 عبادت کوي په جمع د سبحان
 کتابونه چي نازل دي له اسمانه
 زه ايمان لرم په ٿولولہ پخوانه
 رسولان چي دغه خومره په جهان دي
 شامل ٿول زما هروختي په ايمان دي
 زه ايمان لرم په ورغ هم د قيامت
 دامنمه هر طرف ته حقيقت
 هم مالک د خير او شر دے يو اللہ

له هرڅه پوره خبر دے يو اللہ
 په تقدير لرم ايمان پوره يقين
 عقیده ساتمه دغه به ترين
 مخلوقات به پس له مرگه جمع کيږي
 له دې ټولو نه کامل ايمان جوړيږي
 په اللہ ايمان لرم زه په داسان
 لکه څنگ چي په نومونو دے بيان
 څنگ منلی مادرب چي صفات دي
 قبول کړي ورسره ما احکامات دي
 زه په ژبه مدام کووممه دا اقرار
 هم په پته دامنمه هم په جار
 مختصر دے ايمان د مسلمان
 ما احمد علي کره ذکر په شانه شان

تقسيم د احکاماتو د اسلام
 د اسلام احکام بيان چي د دنيا دي
 شريعت کښي څه روا او ناروا دي
 دغه دوه قسمونه دي په شريعت کښي
 موجود ټول دي مسلمانان! عبادت کښي
 په روا کښي فرائض او واجبات دي

ورسره په څنگ سنت مستحبات دی
 دا روا کارونه ته ټول شول څلور
 ناروا دی علاوه ددی نه نور
 دا کارونه ټولو څلور لری ثواب
 پریشودلو کښی د ځنوشته عذاب
 ناروا کارونه دوه ددین اسلام دی
 مکروه اب ورسره په څنگ حرام دی
 بل یو قسم شته مباح ددی دنیا
 دروا او ناروانه ته ټول جدا
 پریشودل کول ئی دواړه برابر دی
 عالمان داسی کارونه خبر دی

فرض

اول فرض ضروری په هر مقام دے
 دا لازم په هر بشر په خاص او عام دے
 میلاوی پی په کولو ئی ثواب
 پریشودلو کښی ئی شته دے ډیر عذاب
 دا دلیل سره ثابت ښه د قوی نه
 په دلیل سره ثابت وی له قطعې نه
 فرضیت نه چي ددغی کړی انکار

مخالف شی د مولا پروردیگار
 بی له عذره چي څوک پریردی داعمل
 عذابونه ورله شته په هر محل
 بی له عذره چي دا پریردی مسلمان
 فاسق کیږی ورسره هر یوانسان
 مستحق به ورسره شی د عذاب
 هم محروم به په دنیاشی له ثواب
 په دوه قسمه دغه فرض د دنیادی
 یو د بل نه به پوره پوره جدادی
 فرض عین سره یادیږی اول قسم
 هر طرف ته ادا کیږی اول قسم
 دا لازم په هر بشر وی د هر در
 په شرطونو چي وی څوک به برابر
 چي له چا دغه پاتی په دنیاشی
 مستحق د عذابونو د مولا شی
 فرض عین په هر بشر فرض تمام وی
 هر بشر باندي لازم په خپل مقام وی
 مثال د الری پنځه وخته مونغونه
 ورکوی چي په دنیاشی څوک زکاتونه
 نور هم ډیر شته مثالونه په هر دار

خبروئی خان همیشه دلتہ هوبنیار
 کفایہ قسم دے دویم دشریعت
 مسلمان تہ دے معلوم ئی حقیقت
 کفایہ فرض نہ وی پہ ہر بشر
 ہر مؤمن ئی دے لہ حکم نہ خبر
 جنازہ ددی مثال پہ ہر قدم دے
 حکم نہ ئی خیردار دغہ عالم دے
 دوہ قسم ونہ شول د فرض زما ورورہ!
 کتابونہ بنہ تفصیل لرہ نور گورہ
 چہ لہ فرضونہ منکروی نو کافر دے
 ور لہ حکم دغہ ہر خواتہ ظاہر دے

واجب

فرض پسے واجبات دی مسلمانہ!
 لازمی دا احکامات دی قدردانہ
 واجبات ہغہ کارونہ د اسلام دی
 چہ لازم پہ ہر بشر پہ خاص او عام دی
 پہ ظنی دلیل ثابت چہ پہ دنیایوی
 دا واجب بہ ہر طرف تہ خامخاوی
 پرینودو کنبی ئی عذاب شتہ مسلمان لہ

پريشودو کني ئي عذاب شته هر انسان له
 دواجب منکر کافر نه دے اسلام کني
 دغه حکم ماليدلی په احکام کني
 پريشودونکي ئي فاسق په هر قدم دے
 دغه حکم بيه بکاره ددي عالم دے

سنت

دریم سنت دے په واجب پسے انسانه!
 طريقه دپیغمبر ﷺ ده راروانه
 هغه کار چي کرے وی زمونږ رسول ﷺ
 یا گفتار چي کرے وی زمونږ رسول ﷺ
 ورتنه وائی درسول الله ﷺ سنت
 یا خاموشه په یو کار شی پاک حضرت
 دا عمل دا طریقه بکاره سنت ده
 دا حصه زمونږ د دین د شریعت ده
 په دوه قسمه کني تقسیم دغه سنت دے
 هغه کار چي نقل شوے له حضرت ﷺ دے
 که ئي پريشوي وی یو خلی په دنیا کني
 دغه غیر مؤکده شو په وینا کني
 مؤکده هغه سنت دپیغمبر ﷺ دی

چي واجبو ته نزدې په لراو بردي
 پريښودلو کښي گناه ئي په جهان ده
 حق حصه زمونږ د دين د حق ايمان ده
 مستحق دے هغه کس د ملامت
 چي خوک پريږدي په دنيا دغه سنت
 هم محروم به وي هغه له شفاعت نه
 په محشر کښي د حضور ﷺ د محبت نه
 داسنت مؤکده په هر قدم دے
 بڼه پوره پوره خير له دي عالم دے
 پريښودلو کښي چي نه لري عذاب
 هغه غير مؤکده دے په هرياب
 بس ثواب دے گټه ټوله د جهان ده
 دابن کلا ده هم زنا د مسلمان ده
 هر سنت کښي د محشر گټه پرته ده
 هر بشر له برابر گټه پرته ده

مستحب

په سنت پسے نهي رد مستحب دے
 شريعت کښي بهتر غوره په طلب دے
 چي ثابت ئي فضيلت دے شريعت نه

ځان خبر کړه ددې کار له حقيقت نه
 پرېښودلو کښې هيڅ نه لري عذاب
 مستحب دے چي کول ئي وي ثواب
 مستحب باندي راضي مدام اللہ وي
 ورسره د مصطفیٰ ﷺ شامل رضا وي
 ثوابونه ددې کار شته طلبگار له
 نمتونه ددې کار شته طلبگار له
 گناه گار نه دے چي پرېږدي مستحب
 نه درې دے دخفگان چاله سبب
 مستحب لري لوئي شان دا حقيقت
 د محشر د پاره حُسن دے عزت

خلاصه

دا څلور کارونه ټول دي دکولو
 نه دي نه دي په هيڅ شان د پرېښودلو
 يوشو فرض بل واجب بل دے سنت
 مستحب کار څلورم د شريعت
 دکولو دا کارونه په جهان دي
 رڼاگانې هر شر له د ايمان دي

حرام

منع کړی څه کارونه شریعت دی
 ناروا کښې ټول شامل په حقیقت دی
 په حرام سره یادیږي هغه کار
 چې خوښ نه وی د مولا پروردیگار
 چې ئې منع په دلیل ښکاره قوی وی
 لرې لرې تاله تلل چې ضروری وی
 ځان خبر ساته چې هغه کار حرام دے
 چې د زهر په شان نوم ئې ټول تمام دے
 د حرامونه منکر سړې کافر دے
 دغه حکم د اسلام ښکاره ظاهر دے
 مستحق د هر عذاب په قدم دے
 مبتلا چې په کښې کوم بڼی آدم دے
 د فاسق په نامه یاد په هر قدم دے
 هر طرف ته ورته غم دے هم تورتم دے

مکروه تحریمی

هغه کار چې شریعت کښې نه خوښیږي
 په مکروه سره په نوم مدام یادیږي
 که مکروه وی تحریمی په کښې عذاب شته

تنزيهي کښي کښيدل د حق ثواب شته
 چي ثابت وي په دليل سره د ظن
 د عذاب مستحق کيږي هغه تن
 تحريمي کارونه هغه د دنياوي
 چي ناخوښه شريعت کښي د مولاوي
 ټول مکروه تحريمي د ددي عالم دي
 ناروا دغه کارونه د تورتم دي

مکروه تنزيهي

پريښودلو کښي چي کله ئي ثواب وي
 په کولو نه سزانه ئي عذاب وي
 پريښودل چي کله غوره ديو کاروي
 پريښودل چي کله غوره ديو لاروي
 دا مکروه تنزيهي د مزم اوروره!
 مثالونه ورله ته خپله اوگوره

د اودس طريقه

طريقه دا سي بيان ده د اودس
 چي د مونغ کړي اراده کله يو گس
 لويښي پاک کښي، اوبه پاکي مسلمان!

اخستل اول پكار دي اے انسانه!
 هم پاك والے ضروري دے د مڪان
 چي گنده ورسره نه شي دا انسان
 په طرف د قبلي ناسته ده اول
 خيال ساتل دي د پاكي په هر محل
 بنه په بڪلي انداز ناسته ده پكار
 په مزه مزه اودس كوي هوشيار
 انغيستل د خپل لوستونو په اول دي
 بسم الله ورسپي وروستو بيا وئيل دي
 هر عمل دے دا ثابت له شريعت نه
 خان خير كړه د اودس له حقيقت نه
 بيا لاسونه متو پوري ټول وينخل دي
 بنه پوره پوره ورسره ټول مړل دي
 خله كتبي دري خلي اوبه دي اچول بيا
 ورسره دي برابر مسواك كول بيا
 كه مسواك وي نو مسواك كول بهتر دي
 لوئي واره ئي فضيلت نه بنه خبر دي
 بيادي پوزه كنځالول پوره دري خله
 صفا كول په بنه انداز ده پوزه خپله
 ورسپي د پوره مخ تاله وينخل دي

په لاسو سره مخ پوره مړېل دی
 ديو غوړې نه د بيل غوړې پورې انسانه
 حد د مخ د مې ځان کړه مسلماننه
 د تنلي سره د ځني لاندې ټول
 په وينځولو کښې دی تاله شاملول
 بيا لاسونه دی وينځل تر څنگلانو
 ځان ساتي خپرله دغي مؤمنانو!
 د سر مسح وړپسې په شريعت شته
 داودس دا طريقه په دې حقيقت شته
 وړپسې د خپو وينځل په مسلمان دی
 په ترتيب ما ذکر کړې په جهان دی
 اول ښې اندام وينځل دی په هر مقام دی
 دا واضح ټول حکمونه د اسلام دی

د استنجا بيان

گندگي سره پليت چي دا بدن وی
 استنجا هله لازم په دغي تن وی
 که اوبه وی نو اوبه دې استعمال کړې
 گندگي له تن نه ختمه دې هر حال کړې
 که وی بولو ته څوک ناست ميدان صحرا کښې

استعمال دي کري بيا لوتنه استنجاء کښي
چي پاک والي کله راشي په جهان
استجاء شولنه پوره ددي انسان

د استنجا مکروهات

په کپړه هم په کوئيله چي استنجاء کري
خان خبر کړه دي مکروه کري ناروا کري
د کاغذ استعمال منع د اسلام کښي
حکم دغه ماليدلي په احکام کښي
په هلوکي باندي منع استنجاء ده
فيصله د شريعت دا په دنياده
استعمال په کښي د سوتي ناروا ده
چا سره چي استنجاله په دنياده
استعمال د گندگي کښي کراهت شته
حکم دغه ښه ښکاره د شريعت شته
استعمال د ښي لاس منع ده هر چاله
چي خوک لارشي په دنياکښي استنجاء له
د اسلام د شريعت دا فيصله ده
د مکروه اعمالو بیره تذکره ده

د اودس خلور فرض

مخ پسي لاسونه مسح بيا دسر
دواړه خپي وينخل دي فرض برابر
دغه فرض د اودس دي ټولو خلور
نيشته نيشته علاوه ددي نه نور
كه يو پاتي شوله دي نه تمام ده
دا اودس چي دلته كړي خاص او عام ده
بڼه پوره پوره وينخل دي د ټول مخ
بڼه پوره پوره مړل دي د ټول مخ
اول فرض په اوس كښي دغه ياد كړه
مخ پسي دواړه لاسونه خپل وينخل دي
د څنگلو سره دا پوره مړل دي
بيا دسر مسح پكار ده ټوله ټوله
فرض دا په هر دربار ده ټوله ټوله
خلور مه حصه مسح حق د سرده
فرائضو كښي په شمير كړي هر بشري
دگه و سره د خپو وينخل لازم دي
دا په پاكو په اوبو وينخل لازم دي
دا خلور شول د اودس فرض تمام
غان خبر دي كړي له دي نه خاص او عام

د اودس سنت

په شمير ديارلس په اودس كښي ټول سنت دى
 دغه ټول مقرر كړى شريعت دى
 په اول كښي هميشه د ټولو نيت وى
 چاته ياد چې د رسول الله ﷺ سنت وى
 بسم الله وئيل سنت د پيغمبر ﷺ دى
 هوبنيارانو ته ده پته بڼه خبر دى
 وينخل درې پيرې لاسونه په جهان شته
 په سنتو كښي د خوږ نبي سلطان ﷺ شته
 د اودس په سنتونو كښي مساواك دى
 علامت د نيك عمله سرې پاك دى
 خله وينخل مسنون دى درې خلي هر چاله
 چې راځي درته په مينه هر څوك خواله
 په سنتو كښي د پيرم هم خلال دى
 ورسره ئي د وجود د تن جمال دى
 اوبه درې خلي د پوزې هم سنت دى
 څومره ښكلي دا اعمال د شريعت دى
 تل وينخل دى درې خلي د هر اندام
 په سنتو كښي راغلي دا مدام
 په سنتو كښي پوره مسح د سرده

نقل شوے طریقہ دپیغمبر ﷺ ده
 دغورونو مسح شته دے هر بشر له
 حکم دغه دے غریب له هر افسر له
 په اودس کښي بل سنت موجود ترتیب دے
 نقل شوي دا ترتیب له رب حیب دے
 هم خلال دگوتو تولو دے سنت
 دا حصه ده په دنیا د شریعت
 مسلسل اودس کول مسنون عمل دے
 دغه شمیر ورسره تل په هر محل دے

د اودس مستحیات

تول پنځه خیزه اودس کښي مستحب دی
 خوش په هر مقام دنیا کښي دا رب دی
 ښي طرف نه شور و کول مدام اودس
 مسنون دغه دے عمل دهریو کس
 دخت مسحه شریعت کښي مستحب ده
 مسئله زمونږه دا هم د مذهب ده
 په اودس کښي مدد نه اختل بل نه
 مستحب دی مدد نه اختل خپل نه
 دارنگ ناسته په صفا مقام اوچته

مستحب دغه عمل دے نيك سيرته!

دَ اودس مڪروهات

په اودس ڪنبي شته مڪروه خيزونه ڀير
 مسلماننه يادساته ، نشي دي هير
 په گنده خائي ڪنبي اودس ڪول انسان له
 دامڪروه عمل راغله مسلمان له
 صفائي ڪول دَ پوزم په بي لاس
 دامڪروه گهي چي خوك لري احساس
 بيا خبري په اودس ڪنبي دَ دنيا هم
 مڪروهاتو ڪنبي ده شمير دغه وينا هم
 هر اودس چي دَ سنتو وي خلاف
 مڪروه حڪم هر طرف ته لري صاف
 مڪروهات دي دَ اودس دغه خلور
 علاوه ددي نه شته په جهان نور

نواقض دَ اودس (دَ اودس دَ ماتيدو خيزونه)

چي خه خيز شي له بدن نه رابهر
 ورسره اودس ماتيري دَ بشر
 هم ماتيري په هوا بدبو اودس

خامخايه كړي اودس داسي هر كس
 مونتغ كښي زور سره خندا د هر شر
 ماتوي اودس د نيا كښي برابر
 په اتيو اودس ماتيږي هر طرف ته
 دغه حكم بيانږي هر طرف ته
 د انسان نه چي مجنون جوړ شي د نيا كښي
 اودس مات شي ورسره په ابتدا كښي
 ويننه شي چي له بدن نه رابهر
 اودس مات شي ورسره د هر بشر
 گندگي، زوي بهر شي چي له تن نه
 دي سبب د اودس ماتې له بدن نه
 هغه خوب چي وي په ملاسته يا په ډډه
 ورسره اودس ماتيږي مخاطبه!
 بيهوشي سره ماتيږي هر اودس
 ناخبره چي له خان نه شي يو كس
 ټول اته شول صورتونه د جهان
 اودس دي سره ماتيږي د انسان

د غسل طريقه

طريقه د غسل شته په شريعت كښي

بيان شوي د نبي ﷺ ده په سيرت كښي
 په وينځلو د خپل لاسو ابتدا كړه
 آغاز دي سره د غسل په دنيا كړه
 د خپل تن نه گندگي لرې كړه وروره!
 د بدن نه گندگي لرې كړه وروره!
 استنجا وړپسي بيا په خاص او عام شته
 طريقه داسي موجود ټوله تمام شته
 اودس او كړه وړپسي پوره تمام
 داسنون عمل هير نه كړي د اسلام
 اوبه واچوه بدن باندې بيا وروره!
 اوبه واچوه ټول تن باندې بيا وروره!
 پاتي نشي چي اوچ ځائي دې په بدن كښي
 طريقه دغه موجود ده هر وطن كښي
 اوبه واچوه درې ځله په بدن خپل
 چي اوچ پاتي درنه نشي دغه تن خپل
 د بدن مړل په لاسو دي پكار
 دا د غسل طريقه ده په هر دار
 هم په ځله او پوزه كښي اوبه اوچول دي
 طريقه د شريعت د انقل كول دي
 دا كامله طريقه شوله د غسل

دا کامله تذکره شوله دَ غسل

دَ غسل فرائض

درې په غسل کښې ټول فرض په جهان دی
 ښه خیر له دغې فرضو عاقلان دی
 کنگالول دَ خلی اول فرض کره یاد
 دې سره دَ غسل کی پرده خپل بُنیاد
 بیاپه پوزه کښې اوبه اچول دی فرض
 ښه انداز سره دا ښه اچول دی فرض
 ټول بدن بیاپه اوبو پوره لمډول دی
 همیشه داسې هر خواته دَ غسل کول دی
 درې دا فرض شول تمام دَ شریعت
 یاد ساته په هر مقام دا هر ساعت

د غسل سنت

ټول په غسل کښې پنځه سنت بیان دی
 ناخبره خلق واره نادان دی
 د بندونو پورې لاس دا خپل وینځل دی
 ناپاکۍ له خپل بندن نه لرکول دی
 هم دَ غسل نیت مسنون په کښې تمام دے

دغه حکم بئنه بئکاره د دین اسلام دے
 مخکینی غسل نه اودس کول مسنون دی
 رنایگانہ ہر بشر لہ د ژوندون دی
 داویو ہم بھیلل پھ تن سنت دی
 عاقلان پوره خیر لہ شریعت دی
 طریقہ دھر مسنون غسل د پارہ
 فائده واخلہ د احمدتہ لہ اشعارہ

د غسل مکروہات

تول پھ غسل کینی مکروہ دی خلور کارہ
 یاد کرہ ، تہ کتہ ئی د علم طلبگارہ
 پھ بدن چہ کپری نہ وی بیاکلام
 منع دلته شریعت کینی دے تمام
 مغ قبلہ تہ یا قبلہ تہ شا کول
 مکروہ دای ہر بشر لہ دا کول
 ہریو غسل د سنت چہ وی خلاف
 مکروہ حکم ہلتہ کینی مدام وی صاف
 ہم زیات والے داویو د استعمال
 مکروہ دی ، چہ خوک ئی نہ ساتی نن خیال
 دا مکروہ اعمال د غسل شول تمام

خيال پڪار دے چي ساتي ددي عوام

د غسل قسمونه

په دري قسمه باندي غسل دانسان دے
 مستحب، سنت يا فرض په جهان دے
 كله كله په واجب فرض يا ديري
 په انسان چي غسل كله لازميري
 غسل نوم دے لمدول دتول بدن
 بهيدل دي داويو په دغي تن
 ورسره شته مضمضه هم استنشاق
 بهترين دغه عمل دے په افاق

بيان د فرض او واجب غسل

زنانه باندي چي تير شي حيض نفاس
 فرض غسل په تكميل شي په احساس
 چي مني شي په شهوت له تن بهر
 غسل دلته واجبيري په بشر
 خنگه غسل چي مذکور په مراتب دے
 په دخول د حشفي سره واجب دے
 واجبييري غسل هم په احتلام

یاد ساته درنه هیرنشی دا احکام
 چي گنده شی د انسان خوب کښي بدن
 ورته ځائي گنده معلوم نه وی د تن
 غسل هم ورسره دلته واجب پری
 چي انسان ته گنده ځائي نه معلوم پری
 بشر هغه چي رخصت شی له دنیانه
 غسل ورکړه ورله دلته کښي انسانه!
 دغه غسل ورکول دلته واجب دی
 لازم دا مسلمان هر یو طالب دی

مسنون غسل

د جمعې دورځي غسل د مسنون
 په دنیا چي تیرو دله ژوندون
 د وقوف عرفات غسل پکار د
 په سنتو کښي د سیدالابرار ﷺ د
 غسل دارنگ هر یو مونځ له داختر
 مسنون دغه د عمل د پیغمبر ﷺ
 مسنون غسل د احرام لره مدام
 دا عمل د دله کښي کوی عوام

مستحب غسل

پس دَ مری لامبولونه انسانه!
 غسل اوکره مستحب اے مسلمانه!
 سپورمی اونیسی چي تندردَ آسمان
 مستحب ورسره غسل دے بیان
 دَ صلوة الاستسقاء دَ موئخ دَ پارہ
 شتہ دے غسل مستحب عاقل هوشیارہ
 نورددی نه علاوه پیر مقامات دی
 شامل هغه تبول زمونر په عبادات دی

دَ تیمم بیان

اول فرض تیمم دَ پارہ نیت دے
 حکم دا مونر ته راکرے شریعت دے
 دوه ضربونه بل یوحکم دَ جهان دے
 امر کرے مونر دا ته غنی سبحان دے
 دواړه لاسه په خورو پوره وهل دی
 بیالاسونه تبول په مخ پوره مړل دی
 دویاره وهل دی بیاپه خورو لاس
 چي په شان لکه دَ نیت لری اساس
 لاس په لاسو دی رایشکل ترخنگونانو

خان کره پوهه له نیکانو صالحانو
دغه درې فرض دی ټول د تیمم
ضرورت وخت کښې دی کول د تیمم

د تیمم متفرق حکمونه

چې شې ویلی او یا اوسوځی په اور
هغه سپین که جهان وی یا که تور
تیمم په هغې نه کیږی انسانه!
نور خیزونه لهوه اے مسلمانه!
پاکه خوره شپه دې لره پکار ده
دا تحفه دالې د حق پروردیگار ده

د مونغ طریقہ

په نامه د پاک سبحان مې ابتداءه
چې محکمه، ښه صادقه ئې ویناده
بیانوومه طریقہ د مونغ گزار
دالله نه د مددیم طلبگار
توفیق راکړے اے مولا! د ښه بیان
چې راضی رانه شے ته په هر مکان
دا عمل زما توبه چې د محشر شی

تبول روشاننه ورسره زماقبرشی
 ناخبر لره سبب دَ هدايت شی
 ورسره ورتنه نصیب هر سعادت شی
 راییداره ورسره هر یوانسان شی
 مستحق دَ نعمتونو په جهان شی
 چي دَ مونخ په اراده ادری ری رب ته
 توجه دی هر ساعت لری ادب ته
 په اخلاص په توجه و به دی اودی ری
 دی سره دَ مونخ آغازوی شور و کی ری
 مخ قبله ته به کپی بیادغه انسان
 خیال ساتی به ورسره ددی بیان
 کپر می، تن بدن به پاک ددی بشروی
 پاک به هم دَ مونخ دَ پاره هغه دروی
 داشروطونه دی هر مونخ له ابتدا کبی
 عبادت کوه مدام دَ دین رنیا کبی
 مونخ ته اودی ری چي کله یوانسان
 خپل لاسونه به اوجت کپی دَ جهان
 دالاسونه تر غوړونو اوجتول دی
 داسلام په احکاماتو عمل کول دی
 ورسره به تکبیر وائی مونخ گزار

فرضيت نه ددي نه کري خوك انکار
 ابتدا کني دهر مونخ اللہ اکبر دے
 ورسره دَمونخ آغاز په هريو دردے
 دَسجدي خائي ته به گوري دا انسان
 مونخ ته اودري پی چي کله مسلمان
 دَکبير تحريمي نه پس ثناده
 طريقه دَخور نبی دَمصطفى ﷺ ده
 ثنا وائي به په پته مسلمان
 نقل شومے دا بيان دے په جهان
 لوستل وروستوله ثنانه تسميه دی
 برکتونه ورسره په هر حصه دی
 تعوذ ورسپسي وروستو په جهان دے
 هر طرف ته راپسي خک شيطان دے
 تعوذ وئيل راغلی دی سنت
 ورسره دې له شيطان نه حفاظت
 فاتحه ورسپسي وروستو دی لوستل
 خان له مونخ کني دا په پته دی وئيل
 فاتحه مونخ کني لوستل وروره! واجب دی
 لازمی دغه يادول په هر طالب دی
 تلاوت دَفاتحي چي مکمل شی

دا سورت د فاتحي چي مڪمل شي
 ورپسي امين وئيل هرخوا مسنون دي
 رن اگانبي برکتونه د ژوندون دي
 په امين پسي لوستل بيا د سورت دي
 خوك خبر چي له هذ هب له حقيقت دي
 يو حصه دلته كافي ده تلاوت له
 اسانتيادغه راغله دي امت له
 دري آيات ه دي لوستل واره تمام
 يا ايت يولوئي لوستل په دي مقام
 دغه حكم د اسلام د شريعت د
 متفق په دي خبره تول امت د
 دا واجب په هر بشر په لراو بردي
 هوبنياران له دي خبري به خبر دي
 هر كله چي مڪمله شي تلاوت
 نوبدل به مونغ گوزار كړي خپل حالت
 د قيام نه به ركوع ته شي روان
 قيام پاتي به پوره شي د جهان
 ورسره به تكبير وائي دا ساعت
 كوم ساعت چي بدلوي بشر حالت
 په ركوع كښي د ركوع تسبيح لوستل دي

بنه په مينه محبت پوره وئيل دى
 درې درې ځلي تسبيحات شته په ركوع كښي
 ددې پيرزيات بركات شته په ركوع كښي
 تل ركوع كښي د ركوع تسبيح مسنون ده
 هر شتر له عطيه ددې ژوندون ده
 په تسميع سره دى تلل وړ له قيام له
 دغه حكم دى راغلى خاص او عام له
 ورسې به په تحميد ژبه لمده كړي
 د مولا به بنه په مينه تذكره كړي
 كه تسميع ده كه تحميد دواړه سنت دى
 دا ثابت پوره پوره له شريعت دى
 بيا سجدي ته به روان شى په داشان
 لكه ځى چې څوك ديدن له د جانان
 ورسره به په تكبير ژبه لمده كړي
 رب ته تپته د جهان به هر حصه كړي
 تپت په زمكه به مولاته دا بشر شى
 تندي، پوزه به زمكه برابر شى
 دواړه لاسه به په زمكه بنه تمام وي
 د سجدي دا طريقه د خاص او عام وي
 ده سجده په مونغ كښي فرض مونغ گزار له

لازمی دی اد کول غریب مالدار له
دغه شان بله سجده شته هر رکعت کښي
دوه سجدي د یو رکعت شومے شریعت کښي
هر سجدي ته په تکبیر سره دی تلل
خان خیر کره، هم خیر کره پوره بل
دی سره به یو رکعت پوره تمام شی
ورپسې د بل رکعت شور و قیام شی
د سجده و مینځ جلسه په هر مقام شته
په سکون سره داناسته بڼه تمام شته
دوه سجده سره کامله به رکعت شی
دا توبڼه به په محشر دغه ساعت شی
بیا به اودریږي قیام ته دویم رکعت ته
په اخلاص سره د ژوند د عبادت ته
اودریدل دی په تکبیر سره قیام ته
دغه حکم دے راغلي خاص او عام ته
دویم رکعت کښي به آغاز له بسم الله وی
ورپسې د فاتحې سورت به بیا وی
بیا امین به وی سورت به وی رکعت کښي
خوند مزه شته د مولا په عبادت کښي
په تکبیر سره به لار شی بیا رکوع ته

زده کره دغه طریقه لویو وپوته
 په رکوع کښې تسبیح وائی د مولا به
 وائی دغه تسبیحات اعلا ادنی به
 درې ځلې دغه وئیل په دې مقام دی
 چې خیر له خپل نبی ﷺ نه له اسلام دی
 په تسمیع سره بیا وروستو اودریدل دی
 ورسره یو ځایي تحمید پوره وئیل دی
 بیا سجده ته په تکبیر به مونغ گوزار ځی
 اطمینان سره پوره ورتنه تیار ځی
 په سجده کښې تسبیحات لوستل په شوق دی
 د ثواب دا کلمات لوستل په شوق دی
 بیا جلسې ته په تکبیر سره ده ناسته
 نه روا دلته ولاړه، نه ده ملاسته
 په تکبیر سره جلسې نه پس بیا تلل دی
 پاک الله ته داتندی خپل لگول دی
 ورسره پوزه لگول دی په سجدو کښې
 بیا مشغول کره ځان ثنا کښې په تسبیو کښې
 تسبیحات پوره درې ځلې شته اسلام کښې
 شك اونکری د احمد علی کلام کښې
 بیا ده ناسته، قاعده ده شریعت کښې

دا شامله ده دَمونخ په عبادت کښي
 بيا وئيل التحيات دي هر بشر له
 طريقه دَمونخ راغلي لراو بر له
 دوه رکعته کته وي مونخ نو بيا درود شته
 ورپسي بيا دعا گاني په وجود شته
 بيا سلام سره به مونخ زمونږ تمام شي
 هر بشر لره روا به بيا کلام شي
 هر بشر لره روا به خوراک خکاک شي
 رواده له تجارت به داملاک شي
 کته د دوونه زيات رکعته په جهان وي
 طريقه به ئي هم بره دغه شان وي
 بسم الله ده فاتحه او بيا امين دے
 هر عمل د شريعت غوره حسين دے
 نيشته فرضو کښي امين پسے سورت
 چي وي دريم يا خلورم کله رکعت
 نوره بره طريقه توله يوشان ده
 بنه اسانه طريقه دَمونخ بيان ده

دَمونخ فرائض

تول پنځلس مونخ کښي فرض په بشر دي

ووة دننه دی ، اته ترینه بهردی
 پتول دی د بدن هریشرله
 فرض دغه په جهان شته لراوبرله
 د بدن پاک والے فرض دے انسان له
 مونخ چي کله کوی دته مسلمان له
 د مکان پاک فرض په جهان دے
 مونخ ته کله چي ولاړ په دي انسان دے
 په خپل وخت کښي ادا کول د مونخ دی فرض
 رکعتونه فرض تول د مونخ دی فرض
 د کپرو پاک والے فرض په انسان دے
 مونخ ته کله چي ولاړ یو مسلمان دے
 په تکبیر تحریمی د مونخ آغاز
 مونخ کښي فرض دے آغاز په دي انداز
 استقبال د قبلي فرض دے هر چاله
 که دي شک وی لاړ شه لاړ شه خپل ملاله
 نیت هم فرض دے هر مونخ له شریعت کښي
 لازمی دے ضروری هر عبادت کښي
 قیام فرض دے په مونخ کښي هر بشر له
 روانه دی پرینودل ئي لراوبرله
 دا په عذر سره هر خوا پاتي کیږي

خوپه ناسته حکماً دغه ادا کيږي
 قرأت په مونغ کښي فرض د قرآن دے
 ښه خبر له دې نه هريو مسلمان دے
 رکوع فرض ده سجدې دواړه لازم دی
 دامونخونه ورسره دلته قائم دی
 ناسته فرض ده د مونغ په اختتام کښي
 دا حکمونه ټول موجود دی په اسلام کښي
 په قعده اخيري ياده په دنيا ده
 ناسته دغه ضروري تل په هر چا ده
 په خپل قصد ارادې سره سلام هم
 فرضيت کښي دے شمير شوم تل تمام هم
 دغه فرض په هر مونغ کښي د جهان دی
 ما احمد علی ليکلی د مردان دی

د مونغ واجبات

خلوار لس مونغ کښي واجبات په هر مقام دی
 دغه ټول مقرر کيږي چي اسلام دی
 کپه د فرض دوه رکعتنه مقرر
 چي قراءت په کښي کوي دغه بشر (1)
 دا واجب حکم هر خوا د شريعت دے

بيه خبر له دي نه دلته دا امت دے
 فاتحه لوستل واجب دی هر بشر له (2)
 د تصديق د پاره لار شه معتبر له
 په اول دوور كعتونو كشي سورت (3)
 واجب حكم لری دغه هر ساعت
 د سجدو په مينځ كشي ناسته په بيه شان (4)
 جلسه مونغ كشي ده واجب په هر انسان
 په قعه اولی كشي ناسته په هر در (5)
 په مقدار د تشهد په لراو بر
 واجب ناسته ده په مونغ كشي هر بشر له
 راشه دين له حقيقت له حق خبر له
 په اركانو كشي ترتيب په شريعت شته (6)
 واجب حكم ور له دلته هر ساعت شته
 دركوع نه پس قومه چي ادا كيږي (7)
 سجده سهوئي په ترك تل لازميږي
 تشهد دواړو قعدو كشي هم واجب دے (8)
 بيه خبر له دي نه هر خواته طالب دے
 فاتحي پسي واره دري آياتونه (9)
 يا واره واره لوستل دی سورتونه
 يا وييل دی ورپسي دلوي ايت تل

په واجبو کښي دے شمير په شريعت تل
 ضروری دے ورسره هم اطمینان
 چي ادا شی په سکون ددين ارکان
 يو واجب له واجباتو نه قنوت دے (10)
 فاتحي کښي په امام پسے سکوت دے (11)
 تکبيرونه دی واجب دَ هر اختر (12)
 ياد ساتی دغه دُنیا کښي هر بشر
 دَ خپل مونغ نه په سلام سره وتل (13)
 واجب دی په حق کلام سره وتل
 ماسختن په هر وړوکي لوئي اختر کښي (14)
 هم په وترو په رمضان کښي په سحر کښي
 دَ جمعې دَ تراوو هم دَ ماښام
 تيز آواز سره لوستل دی په امام

ومونغ سنت

ټول دی يوويشت سنتونه په قياس (معنی اندازه)
 اوچتول دی دَ غوړونو پورې لاس (1)
 دويم تلی چي دَ قبلي په استقبال شی (2)
 گتي ورسره چي پاتي په خپل حال شی (3)
 نيغ ساتل دی دَ تکبير په وخت کښي سر (4)

- دا سنت دی د حضرت خیر البشر ﷺ
- لاس ترل عمل مسنون په هر مقام دے (5)
- دا عمل پوره ثابت له دین اسلام دے
- په شور و کبھی د ثنا لوستل سنت دی (6)
- دا اعمال د پاک نبی ﷺ د ټول سیرت دی
- تعوذ مسنون عمل اول رکعت کبھی (7)
- بسه شوق سره لوستل اول رکعت کبھی
- تسمیه په رکعت کبھی ده مسنون (8)
- رنگانگانی دا بشکلا ده د ژوندون
- هم آمین سنت عمل د پیغمبر ﷺ دے (9)
- پر هیزه سرې بسه پوره خیر دے
- ملا او سردې برابر وی ستار کوع کبھی (10)
- مدام یاد ساته هر خواته دار کوع کبھی
- په قومه کبھی د تسمیع (11) سره تحمید (12)
- دا مسنون اعمال دی ترک لری وعید
- په سجده کبھی دی اول پنډې لگول (13)
- بیالاسونه خپل تنډې برابرول
- گسه خپه دی خورول په لراویر
- چې جلسه (14) یا قعه (15) کړی یو بشر
- اودرول دی د خپې دی داسې په جهان (16)

تولي گتي چي قبلي ته کړي انسان
 خپل لاسونه په ټول برابرول دي (17)
 مسنون هر خواته عمل مدام دا کول دي
 دا اعمال د شريعت پوره مسنون دي
 رڼاگانې هر طرف ته د ژوندون دي
 تشهد کښي خپله گټه اوچتول (18)
 بيا په اشهد سره اشاره کول
 دا مسنون عمل ثابت له شريعت دے
 هر عمل کښي پټ په پټه څه حکمت دے
 په قعدة اخيرني کښي هم درود (19)
 په سنتو کښي مدام لري وجود
 په درود پسي د عا شته شريعت کښي (20)
 شك ددي خبري نيشته په سنت کښي
 گرځول دي په طرف د نبي سلام (21)
 بيا په گس طرف به مونغ شي ټول تمام

د مونغ مستحبات

په مانځه کښي ټول پنځه مستحبات دي
 د افضل غوره مونغونو دا صفات دي
 دلستونونه لاسونه چي بهر وي

مستحب به خامخاپه لراو بروی
 په رکوع او په سجدو کښي درې نه زیات
 مستحب وئیل راغلی تسبیحات
 حکم دغه منفرد له په جهان دے
 امام دي نه استثنیٰ په هر مکان دے
 د سجدې ځایي ته کتل دی په قیام کښي
 دا اداب د مونتخ گوزار دی په اسلام کښي
 خپلو خپو ته په رکوع کښي تل گوری
 په رکوع کښي خپلو خپو ته کړی نظر
 چي له دین اوله اسلام وی ښه خبر
 مستحب دغه عمل دے هر بشر له
 داراغلي په اسلام کښي لراو بر له
 په جولي باندي نظریه کړی جلسه کښي
 هم نظریه په جولي ساتی قعدې کښي
 په اورو باندي نظریه په سلام کښي
 هریو امر د اسلام دے خپل مقام کښي
 مستحب دی اسویلو کښي خله بندول
 هر عمل په اطمینان سره دی کول
 په ښي لاس باندي خله بنده کړه قیام کښي
 نور د گس لاس حکم شته په هر مقام کښي

دَ مونغ مڪروهات

هغه ڪار چي شريعت ڪنهي نه خوڻي پري
 په نامه به دَ مڪروه هغه ياد پري
 مونغ ڪنهي سدل دے مڪروه هريو بشر له
 دغه حڪم دے غريب له هرافسر له
 چي خادر دي زورند ڪري وي په سر
 دغه سدل دے له سدل شه خير
 لوبي مونغ ڪنهي دَ ڪپرو سره مڪروه دي
 خنگ چي لوبي دَ ويشتو سره مڪروه دي
 دَ ڪپرو راغندول منع دي مونغ ڪنهي
 يا ڪپرو له خورول منع دي مونغ ڪنهي
 مونغ مڪروه دے چي ڪپرے دَ حقارت وي
 تڪ ورسره هر محل ته په نفرت وي
 دغه حڪم لري خلة ڪنهي شه نيول
 ورسره په دي جهان ڪنهي مونغ ڪول
 بيالوستل چي شه وي خلة ڪنهي دَ قران
 مونغ گزار له روانه دے په هيخ شان
 مونغ ڪول دي په سستي سره سرتور
 مڪروهاتو ڪنهي شامل دے په هر ڪور
 چي حاجت لري دَ بول ڪله انسان

مونغ مڪروه دے دا ساعت په دې جهان
 ڪائي ډارنگ لڙ ڪول دَ مونغ گزار
 لاندي زمڪه باندي لاس وهل يار يار
 مڪروهاتو ڪڻي شامل په هر قدم دے
 بنه خبر له دې هريو محترم دے
 خپلو گوتونو ته ٽڪونه دي ويستل
 يا لاسونو ته ڏيو بيل سر مڙيل
 دغه مونغ ڪڻي لويي ڪول دَ هر بشر دي
 مڪروهاتو ڪڻي شامل دا په هر دري
 اخوا ديخوا مخ قبلي نه اړول
 مونغ گزار له دي مڪروه دغه ڪول
 ناسته منع ده ڏسپي په رنگ ، انسان له
 مڪروهاتو ڪڻي شامل ده مسلمان له
 ڏپٽڪي په تاؤ سجده ڪڻي ڪراحت دے
 لوئي ڪمي ددي جهان دَ عبادت دے
 خورول هم دَ لاسونو په داشان
 چي په زمڪه شي څنگلي دَ انسان
 دا سجدو ڪڻي هر بشر لره مڪروه دي
 دا غريب له هر افسر لره مڪروه دي
 دَسنتو خلاف مونغ ڪڻي ڪول ڪار

مڪروه دغه دے عمل دَ مونغ گوزار
 ختمول دَ مونغ گوزار خپله سستی
 چي پيدا په غزیدلو کړی چستی
 دامڪروه عمل هم شته په هر قلم
 ورسره شی رحمتونه هر خوا کم
 هم شمیره دایاتونو ده مڪروه
 هم شمیره دَنور خیزونو ده مڪروه
 بندول هم په خادر کښي خپل لاسونه
 مڪروهاتو کښي راځی دغه خیزونه
 په کپړو د ساه لرونکی خیز تصویر
 مونغ مڪروه دے ورسره په هر تحریر
 چي خالی وی مخکښي صف له ابتدا
 نومڪروه دی اودریدل وروستو جدا
 بڼے یا گس یا مخامخ لاندې تصویر
 مونغ مڪروه دے ورسره په هر تحریر
 اودریدل هم د امام بره اوچت
 دا عمل لری په مونغ کښي کراحت
 اوچت والے چي دیو لاس په مقداروی
 مڪروه مونغ به هله دا د مونغ گوزاروی
 اودریدل ټول په محراب کښي د امام

مڪروهاتو ڪنبي شامل دے دا تمام
 ڪه ڇه لڙوي رابهر امام محراب نه
 دَ مڪروه حڪم به لارشي دغي باب نه
 پٽول لڙي دَ سترگو ڪراھت
 مسلمان چي ڪري دَ مونخ دا عبادت
 اسويلى هم راويستل په خپل اختيار
 مڪروهاتو شامل دے په هر دار
 جڻتہ ناستہ هم مڪروه په دي جهان ده
 مونخ ڪنبي ناستہ چي ڪله دَ مسلمان ده
 دَ سلام جواب ورڪول په اشارہ هم
 مڪروهاتو ڪنبي بهر ده نظاره هم
 دغه ٽول دي مڪروهات په مقام
 نور ددي نه علاوه هم شتہ احڪام

نواقص دَ مونخ (دَ مونخ ماتونڪي ڇيزونه)

مونخ دَ پارہ ماتونڪي هر ڪلام دے
 يا سلام ڪول، جواب يا دَ سلام دے
 مونخ ڪنبي مخڪنبي مقتدي چي له امام شي
 مونخ به مات دَ سجدي او دَ قيام شي
 دَ بالغ سڙي په زوره چي خندا وي

مونخ ماتيرِي چي له غم ڊکه ژراوی
 هم دَ مونخ دے ماتونکے هغه سوال
 له مخلوق چي دَ غوشتولری مثال
 اُف یا اه وِستل له درديا دَ خة غمه
 مونخ ماتيرِي ورسره اے محترمه
 غلطی لويه په قران کښي دَ بشر
 مونخ ماتيرِي ورسره په لراوبر
 دې قران ته په کتلو دَ انسان
 مونخ ماتيرِي ، چي ئي لولی مسلمان
 مونخ چي خنگ په هر کلام سره ماتيرِي
 په گنده خائي کښي قيام سره ماتيرِي
 دَ قبلي چي کله ختم استقبال شی
 مونخ به مات دَ مونخ گوازه دغه حال شی
 شرط په کښي دے چي بي عنره دا عمل وی
 هله حکم ورسره به دغه تل وی
 دا انسان چي کله مونخ کښي بي پردې شی
 مونخ به مات ددي بشر په هر حصي شی
 هم وئيل سبحان اللّٰه په خه خبر
 مونخ ماتيرِي ورسره دَ هر بشر
 په ترجيع ماتيرِي مونخ دَ مونخ گوزار

ياد ساته تبول د احمد علي اشعار
صورتونه شته دے نور هم په جهان
بس كافي دے اختصار له دا بيان

د پنځه وخته مونغونو بيان

تبول پنځه وخته مونغونه په انسان دي
فرض كړي په معراج كښي پاك سبحان دي
د سحر، ماسپڅين، مونغ د مازيگر
خامخا به دا كوي هر يو بشر
د ماسپڅام، ورسره مونغ د ماسخوتن
دا دي فرض د دنييا په هر يو تن
چي آزادي مسلمان وي او داناوي
بالغ شوې ورسره هم په دنيياوي
هيڅ څه عذرو رته نه وي د جهان
هيڅ څه عذرنه لري دغه انسان
فرض دے په دې شرطونو سره مونغ
رب تر لږي خپل وختونو سره مونغ
په سحر كښي دي سنت دوه ركعتونه
ورسره آباد ساتي مدام كورونه
دوه دي فرض ورسپسي د شريعت بيا

خامخادغه کول دی هر ساعت بیا
 بی له عنره درنه پاتی نه شی وروره!
 پابندی کپه د وختونو وخت ته گوره
 ماسپخین کنبی دی اول سنت خلور
 هر بشردی کپی ادا دغه په کور
 خلور فرض ورپسې د شریعت دی
 دا دالسی د پاک اللّٰه ربّ العزت دی
 ورپسې دوه دی سنت د پیغمبر ﷺ
 دوه شته نفل ورپسې هم معتبر
 په اول د مازیگر کنبی هم سنت شته
 درته پته که پاک نبی سیرت ﷺ شته
 دوه، خلور هم نقل شوی په سیرت دی
 نقل شوی په سیرت کنبی له حضرت دی
 که خلور کوی یا دوه په کنبی اختیار دے
 شریعت کنبی دا عمل د نیغی لار دے
 ورتنه غیر مؤکده وائی جهان
 هر طرف ته په دنیا کنبی عالمان
 خلور فرض ورپسې د مازیگر دی
 زرگران له زرو قدر نه خبر دی
 فرض درې رکعته مونغ کنبی د مابنام دی

نقل شوے شریعت کنبی داتمام دی
 دوه سنت ورپسی وروستو د حضور ﷺ دی
 نوافل لہ دی نہ وروستو وروستو نوردی
 دوه یا شپہر رکعتہ نفل دلتہ کنبی دی
 دمحشر دپارہ تل پہ کنبی مزی دی
 ماسخوتن کنبی دی اول سنت خلور
 دغہ غیر مؤکدہ دی پہ ہر لور
 خلور فرض ورپسی د رب اکبر دی
 بیاسنت ورپسی دوه د پیغمبر ﷺ دی
 نفل دوه دی ورپسے پہ لراوبر
 غواری دلتہ نفل کول کتہ یو بشر
 بیاد و ترو در رکعتہ پہ جہان دی
 دا واجب پہ ہر مؤمن او مسلمان دی
 دوه نفلونہ ورپسی شتہ پہ دنیا کنبی
 کتہ زیات والے د جہان غوارے رنا کنبی
 پہ جمعہ کنبی دی اول سنت خلور
 تالیدلے پہ کولوبہ وی ورور
 دوه رکعتہ فرض مونخ دے پہ جمعہ کنبی
 دا لازم پہ ہر بشر دے بناریہ کنبی
 بیاسنت خلور رکعتہ ورپسی دی

د محشر دارن اگانې دې مزي دې
 دوه رکعتنه ورپسې شته دې هم نور
 ادا کړې بڼه په شوق دا په هر لور
 ورپسې شته هر طرف ته دوه نفلونه
 بڼه په شوق سره پکار دې ټول مونځونه

.....
 د سنت مؤکده ، غير مؤکده مونځونو بيان

نوم يه تاوی اوریدلې د سنت
 رن اگانې دې د دين د شريعت
 د سنت دې په دوه قسمه د جهان
 مؤکد ، غير مؤکد شته د جانان ﷺ
 دوه سنت مؤکده د هر سحر دې
 ماسپڅين کښې شپړ راغلی په هر دې
 سنتونه دوه رکعتنه د ماشام دې
 ماسخوتن کښې دوه موجود په هر مقام دې
 تراویح هم تجهد سنت اعمال دې
 رن اگانې هر بشر لره هر حال دې

.....
 تمت بحمد الله تعالى ويتوفيقه رينا تقبل منا انك انت السميع العليم وتب علينا
 انك انت التواب الرحيم وصلى الله تعالى على خير خلقه محمد وآله واصحابه
 اجمعين ومن تبعهم باحسان الى يوم الدين . آمين

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**